

χρη τῆς καταβάσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἐπ' αὐτοὺς εἶχον ἐσφαλμένας ἰδέας περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἀποστόλης τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ διὰ τοῦτο ἐφαντάζοντο κοσμικὴν βασιλείαν, τιμὰς καὶ ἀξιώματα, ὁ Χριστὸς ἔλαβε μικρὸν παιδίον καὶ τὸ ἔστησεν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, ἔπειτα δὲ ἀποταθεὶς πρὸς αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι ἀνέμενον ν' ἀκούσωσι ὅτι θὰ κατέχον μεγάλας καὶ ὑψηλὰς θέσεις εἰς τὴν βασιλείαν του, τοὺς εἶπε « Ἀληθῶς οὕτως λέγω, ἐὰν δὲν ἐπιστρέψῃτε καὶ γεννηθῇτε ὡς τὰ μικρὰ παιδιά, δὲν θὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. » (Ματθ. ιθ. 2—3.)

Ἡ ὑπερηφάνεια ἦτο ἡ πρώτη ἁμαρτία, ἣτις εἰσῆλθεν εἰς τὸν ὠραῖον κόσμον τοῦ Θεοῦ. Αὕτῃ ἔρριψε τοὺς ἀγγέλους ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὰ Τάρταρα—αὕτῃ ἀπεδίωξε τὸν πρωτόπλαστον ἐκ τοῦ Παραδείσου καὶ αὕτῃ κρατεῖ καὶ ἐμποδίζει χιλιάδας ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ νὰ μετανοήσωσι, πιστεῦσωσι καὶ σωθῶσι.

Ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι ἁμαρτία μεγίστη καὶ δυσκολώτατα ἀποβάλλεται, καὶ ὅμως ἡ ἀποβολή της ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα εἰς τὴν μετάνοιαν. Ἐν ὅσῳ ὁ ἄνθρωπος ἦναι ὑπερήφανος δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι κινδυνεύει νὰ χαθῇ καὶ ὅτι ἔχει χρεῖαν σωτηρίας· ἐπομένως δὲν ζητεῖ αὐτὴν· ἀλλ' εὐθύς ἀφοῦ ταπεινωθῇ, βλέπει τὸν κίνδυνόν του καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ ζητεῖ τρόπον σωτηρίας.

Ἡ παροῦσα εἰκονογραφία παριστᾷ τὸν Χριστὸν εὐλογοῦντα μικρὰ παιδιά, τὰ ὅποια ἔφερον πρὸς αὐτὸν οἱ γονεῖς των διὰ τὰ εὐλογησά. Ὁ Χριστὸς ἡγάπα τὰ μικρὰ παιδιά καὶ τὰ ἀγαπᾷ ἀκόμη.

Ο ΠΑΙΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν.)

Οἱ διαλογισμοὶ οὗτοι διερχόμενοι διὰ τοῦ νοὸς τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἔθλιβον καθ' ὑπερβολὴν, καὶ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ εὐχαρίστησιν εἰς τίποτε. Ἐπὶ τέλους ὅμως ἐνθυμήθη, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶπε, « Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με δὲν θέλω ἐκβάλλει ἔξω, » καὶ ἀνέβη εἰς τὸ μικρόν του δωμάτιον, τὸ ὅποιον ἦτο εἰς τὸ ἀνύψον τῆς πατρικῆς καλύβης, καὶ ἐκεῖ γονατίσας προσευχῆθη εἰς τὸν Θεὸν διὰ χάριν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ συγχωρήσῃ ὅλας τὰς ἁμαρτίας καὶ ὅλα τὰ σφάλματά του καὶ νὰ τῷ δώσῃ νέαν καρδίαν, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀγαπᾷ, ὑπακούῃ καὶ δουλεύῃ αὐτόν.

Ἡ προσευχή του εἰσηκούσθη καὶ ὁ Ἰωσήφ ἠσθάνθη ὅτι τὸ βάρος ἀφῆρθη ἀπὸ τὴν καρδίαν του, καὶ ἀντὶ νὰ θεωρῇ τὴν προσευχὴν πλέον ὡς καθήκον, δὲν ἐχόρταινε νὰ δέσται εἰς τὸν Κύριον — Ὁ Θεὸς ἔγεινεν ἔκτοτε τὸ ἀγαπητὸν ἀντικείμενον τῆς ψυχῆς.

Πρότερον ἀνεγίνωσκε τὴν Γραφὴν, ἀλλὰ τοῦτο ἔκαμνε, διότι ἐπεθύμει νὰ μάθῃ ν' ἀναγινώσκῃ καὶ διότι τὴν εὕρισκεν εὐχάριστον βιβλίον. Ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης ὅμως ἡ Γραφή κατέστη πολότιμος εἰς αὐτόν· τὴν ἡγάπα, διότι περιεῖχε τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ θελήματος τοῦ Οὐρανίου αὐτοῦ Πατρὸς, καὶ προσεπάθει, νὰ ὁδηγῇται δι' αὐτῆς εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν καὶ διαγωγὴν τῆς.

Καθ' ὅσον ἐμεγάλωνεν εὕρισκεν ὅτι ἡ κρίσις τοῦ ἐνισχύετο διὰ τῆς σπουδῆς τῶν διδασκαλιῶν τῆς Γραφῆς — τὰ αἰσθηματά του ἀνυψοῦντο καὶ ἐξευγενίζοντο καὶ ἐκαθαρίζοντο διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὥραιάς καὶ ὑψηλῆς αὐτῆς ποιήσεως — ἡ περιέργειά του διεγείρετο, καὶ ὁλόκληρος ὁ νοῦς του εὐρόνετο διὰ τῆς ἐξιστορήσεως τῆς δημιουργίας τοῦ Ἡλίου, τῆς Σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῶν ἄλλων θαυμασίων τῆς φύσεως.

Ὁ Ἰωσήφ ἦτο ἡναγκασμένος νὰ μελετᾷ ὅλα ταῦτα μόνος του χωρὶς τὴν βοήθειαν ἄλλου· τοῦτο δὲ τὸν κατέστησεν ἱκανώτερον εἰς τὸ νὰ συλλογίζεται καὶ ἔκαμε τὸ πνεῦμά του πολὺ ἰσχυρώτερον ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν παιδίων ἐκείνων, τὰ ὅποια ἔχουσι διδασκάλους, οἱ ὅποιοι ἀπλοποιοῦσι τὰ διάφορα ζητήματα καὶ τοιοῦτοτρόπως τὰ κάμνουσιν εὐκόλα διὰ τὰ παιδιά. Τοῦτο δὲ μᾶς κάμνει νὰ συμβουλευσώμεν τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώσττας· διὰ νὰ ἀναγινώσκουν τι, νὰ προσπαθοῦν αὐτοὶ πρῶτον διὰ τῆς μελέτης νὰ τὸ ἐννοήσωσι — καὶ τότε μόνον νὰ ἐρωτῶσιν ἄλλους, διὰ νὰ αὐτοὶ μόνον των δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι τούτου.

Ὅταν ὁ Ἰωσήφ ἦτο δεκατεσσάρων ἐτῶν, ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ του ἡναγκάσθησαν ποτε δι' ὑποθέσεις σπουδαίας νὰ μεταβοῦν εἰς μακρὺν τι χωρίον καὶ ν' ἀφήσωσιν αὐτὸν μόνον εἰς τὴν οἰκίαν· ὁ πλησιέστερος γείτων ἐκατόικει περὶ τὰ εἴκοσι λεπτά τῆς ὥρας μακρὰν τῆς καλύβης των, ὥστε οὔτε οἰκία καμία ἐφαίνετο, οὔτε τὴν φωνὴν του κἀνεὶς ἠδύνατο ν' ἀκούσῃ.

Ὁ Ἰωσήφ, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν γονέων του, οἱ ὅποιοι ὑπεσχέθησαν νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ ἐσπέρας, ἤρχιζε νὰ σιγῇ ἔξω καὶ νὰ τὰ σωρεύῃ ὑποκάτω τῆς σκιᾶς, τὴν ὅποιαν ὁ πατήρ του εἶχε κατασκευάσει διὰ νὰ φυλάττῃ ἐκεῖ τὰ ἔξω τὸν χειμῶνα, διότι τότε ἦτο Ὀκτώβριος.

Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε τὸ ἔργον του, ἔλαβε τὴν Γραφὴν ἀνὰ χεῖρας κατὰ τὸ σῦνθεσ, καὶ ἐκάθησε πλησίον τοῦ μικροῦ παραθύρου, τὸ ὅποιον ἔδλεπε πρὸς τὴν ὁδόν. Πρὶν ἀνοίξῃ αὐτὴν ὕψωσε τὴν καρδίαν του διὰ προσευχῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὅπως τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν βοηθήσῃ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐμελλε ν' ἀναγινώσκῃ. Μόλις δ' εἶχε τελειώσει τὴν βραχείαν του προσευχὴν καὶ ἤνοιξε τὴν Γραφὴν, ἰσχυρά τις καὶ παράξενος κραυγὴ τὸν ἐξέπιασε· κυττάζας δὲ πρὸς τὸ πέρα τῆς ὁδοῦ δάσος εἶ-

δε συνοδεῖαν Ἰνδῶν (1) (ἀγρίων Ἀμερικανῶν) συνιστάμενην ἐξ ὀκτὼ ἀνδρῶν, ἐξερχομένην ἐκ τοῦ δάσους καὶ διευθυνομένην πρὸς τὴν καλύδην των.

(ἀκολουθεῖ.)

Μικρὰ πράγματα.

Ἡ ζωὴ ἀποτελεῖται ἐκ μικρῶν πραγμάτων. Ὅστις ταξιδεύει εἰς χώραν τινὰ πρέπει νὰ ὁδοιπορῇ κατὰ μικρόν.

Ὅστις γράφει βιβλίον πρέπει νὰ γράφῃ λέξιν μετὰ λέξιν καὶ περιᾶδον μετὰ περιᾶδον.

Ὅστις σπουδάζει ἐπιστήμην τινὰ, πρέπει νὰ σπουδάσῃ βαθμὴδὸν τὰ διάφορα στοιχεῖα, τὰ ὅποια συνιστοῦν αὐτήν· πρέπει νὰ μάθῃ μίαν πρὸς τὴν μίαν καὶ μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης ὅλας τὰς ἀρχὰς αὐτῆς.

Ἀπὸ τί δὲ συνίσταται ἡ εὐδαιμονία τῆς παροῦσης ζωῆς μας; Ἐκ μικρῶν, ἐξ ἐλαχίστων πραγμάτων. Ἐκ μικρῶν, ἀσημάντων, φιλοφροσυνῶν, εὐχαρίστων, λόγων, μικρῶν μειδιαμάτων, φιλικῶν ἐπιστολιδίων, μικρῶν εὐχῶν, καὶ μικρῶν εὐεργεσιῶν. Εἰς μεταξὺ ἐνὸς ἑκατομμυρίου, καὶ μόνον ὅπως ἐπὶ ζωῆς τοῦ δύνανται νὰ κάμῃ ἡρώϊκὴν τινα πρᾶξιν. Ἀλλὰ τὰ πράγματα, τὰ ὅποια κυρίως ἀποτελοῦν τὴν ζωὴν μας εἶναι μικρὰ, ἐλάχιστα καὶ συμβαίνουσιν πᾶσαν ὥραν καὶ πᾶσαν στιγμήν τῆς ἡμέρας. Εἶναι δὲ ἐφθνηγότατα καὶ εὐκολώτατα καὶ πᾶς τις δύνανται νὰ τὰ κάμῃ. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ μικρὰ, ἀλλ' εὐσιώδη ταῦτα εἰς τὴν εὐτυχίαν ἀλλήλων πράγματα ὅλοι μας σχεδὸν ἀμελοῦμεν, καὶ οὕτω στεροῦμεν καὶ ἄλλους καὶ ἑαυτοὺς μεγάλων εὐχαριστήσεων.

Μικροὶ μου φίλοι συνειθίσατε νὰ ἐκτελῆτε ἀπὸ τοῦδε τὰ μικρότατα ταῦτα πράγματα καὶ θὰ εὕρετε, ὅτι σεῖς πρῶτοι θὰ δρῆσετε τοὺς ὡραίους καὶ εὐχαρίστους καρπούς των.

ΔΥΟ ΩΡΑΙ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Εἰς μίαν τῶν καιροπόλεων τῆς Ἀμερικῆς ἔζη κοράσιον δεκάπενταετὲς πολὺ πτωχόν, τόσον πτωχόν, ὥστε μόλις ἐδύνατο νὰ πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῆς βελόνης του.

Ἀλλὰ ἡ κόρη αὕτη ἦτο εὐσεβὴς καὶ ἐπεθύμει νὰ κάμῃ κατὰ τι καὶ διὰ τοὺς ὁμοίους τῆς· ἐγνώριζε δὲ, ὅτι πολλὰ πτωχὰ παῖδια καὶ κοράσια δὲν ἐσύχναζον οὐ-

(1) Ὁ Κολόμβος δταν ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν, ἐνόμισεν, ὅτι εἶχε φθάσει εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, διότι ἐκεῖ ἦτο ὁ σκοπὸς του νὰ ὑπάγῃ ταξιδεύων πρὸς δυσμὰς, ἀντὶ νὰ περιέλθῃ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, διὰ νὰ συντομεύσῃ τὸ ταξίδιον· διὰ τοῦτο ὠνόμασε τοὺς αὐτόχθονας κατοίκους τῆς Ἀμερικῆς Ἰνδοὺς· ἔκτοτε οὗτοι καλοῦνται Ἀμερικανοὶ Ἰνδοὶ πρὸς διάκρισιν τῶν κυρίως Ἰνδῶν.

τε εἰς τὰ καθημερινὰ, οὔτε εἰς τὰ Κυριακὰ σχολεῖα, μόνον καὶ μόνον διότι ἐντρέποντο νὰ ὑπάγουν ἐκεῖ μετὰ τὰ κουρελιασμένα καὶ ἀκάθαρτα φορέματά των. Ὁθεν ἀπεφάσισε νὰ ἀφιερῶσθαι δύο ὥρας τὴν ἐβδομάδα εἰς ἐργασίαν, τῆς ὁποίας τὸ προῖον ὤρισε πρὸς βοήθειαν τοιοῦτων παιδίων.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐδαπάνη τὰς ὥρας ταύτας εἰς ἐπιδιόρθωσιν τῶν παλαιῶν ἐνδυμάτων, τὰ ὅποια ἐσσεβεί· καὶ φιλάνθρωποι κυρίαι τῇ ἐδίδον, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου κατάρθρωσε νὰ ἐνδύσῃ διάφορα κοράσια. Τὴν καλὴν τῆς τούτης ἀπόφασιν ἐμμελήθησαν μετ' οὐ πολὺ ἄλλαι νεάνιδες καὶ οὕτω κατὰ μικρόν ἰδρύθη ἐν τῶν μεγάλων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγγλίᾳ, τὸ ὅποion ἐνδύει χιλιάδας πτωχῶν καὶ δίδει ἐργασίαν εἰς πολλὰς ἄλλας χιλιάδας γυναικῶν κατ' ἔτος.

Ἰδοὺ τί κάμνει ὀλίγος καιρὸς συνοδευόμενος μετὰ καλὴν καὶ ἀγαθὴν διάθεσιν καὶ θέλησιν.

ΚΑΛΟΙ ΛΟΓΟΙ.

Καλοὶ λόγοι δὲν κοστίζουν πολὺ—οὔτε τὴν γλῶσσαν, ἢ ὅποια τοὺς προσφέρει, βλάπτουν, οὔτε εἰς τὸν νοῦν τοῦ μεταχειριζομένου αὐτοὺς προσένοῦν τὴν ἐλαχίστην ταραχήν.

Ἄν καὶ δὲν κοστίζουν πολὺ, κατορθώνουν ὅμως μεγάλην πράγματα.

1. Ὑποδοχῇ τοῦ ἀγαθοῦ φύσιν καὶ καλὴν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου. Μαλακοὶ λόγοι μαλακύνουν τὴν ψυχὴν, ἐνῶ οἱ ὀργίλοι καὶ ὀριμῆς λόγοι προσθέτουν ἐξόλα εἰς τὴν φλόγα τῆς ὀργῆς καὶ τὴν κάμνουν νὰ καίῃ μετὰ περισσότεραν ὀρμὴν.

2. Καλοὶ λόγοι συντείνουσιν εἰς τὸ νὰ κάμουν τὸν ἀνθρώπον εὐχαριν· ἐνῶ.

Οἱ ψυχροὶ λόγοι παγώνουν τὸν ἀνθρώπον,

Οἱ θερμοὶ τὸν καυματίζουν,

Οἱ σαρκαστικοὶ τὸν ἐρεθίζουν,

Οἱ πικροὶ τὸν πικραίνουν.

Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχει τοσαύτη πληθὺς ἄλλων εἰδῶν λόγων ἐν χρήσει εἰς τὰς ἡμέρας μας, ὥστε εἶναι λίαν ἐπιθυμητὸν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τινὰς αὐτῶν.

Ὅστω λ. χ. ἔχομεν..

Ματαιοὺς λόγους, Μωροὺς λόγους,

Ἀργοὺς » Κενοὺς »

Ἀσκέπτους » Βλασφήμους »

Παισματώδεις » Ταραχώδεις »

Πολεμικοὺς »

Οἱ καλοὶ καὶ ἀδρόφρονες λόγοι ἔχουσι προσέτι καὶ τοῦτο τὸ καλὸν ἀποτέλεσμα, ὅτι παράγουσι τὴν εἰκόνα των εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Πραϋνοῦν, καθῆ-